

**[Boligministeren]**

frigivelse af nogle af de midler, der står i Grundejernens Investeringsfond. Det er altså midlerne fra 1966-67-ordningen, vi tænker på. Jeg kan samtidig sige til fru Anne Grete Holmsgård, at det, vi forestiller os, er, at det kun skal være midler, der anvendes efter formålet, ikke en generel frigivelse hele vejen rundt.

Vedrørende ældreboliger havde vi jo et forslag om at udvide med 400 lette kollektive boliger. Det trækker vi tilbage, det vil man kunne se af ændringsforslagene til det lovforslag, vi skal diskutere i morgen. Jeg kan bekræfte, at vi har et udvalgsarbejde i gang sammen med socialministeriet, hvor vi håber at finde mere enkle og mere overskuelige finansieringsordninger for ældreboliger i det hele taget. I dag har vi 3-4 forskellige ordninger, og det kan ikke være rimeligt, hverken for kommunerne eller for de ældre medborgere, der skal bo i disse boliger. Det må være lidt mere overskueligt.

Jeg vil gerne sige til hr. Fogh Rasmussen, at jeg er enig i, at det er rentefaldet og altså regeringens generelle økonomiske politik, der har været den allerstørste igangsætter og vil blive den største igangsætter for byggeriet. Jeg vil også gerne understrege, at det er sket uden tilskud fra statskassen.

Hr. Pelle Voigt var inde på aktiviteten i amter og kommuner. Jeg vil gerne sige, at det ikke er regeringen, der har anbefalet, at det er på anlægs- og byggevirksomheden, der først og fremmest skulle spare. Jeg synes, det er væsentligt at understrege, når nu man har rejst det spørgsmål, at der jo sker en strukturændring i samfundet, så man kan konstatere, at der simpelt hen ikke er behov for det samme antal nye offentlige bygninger. Det gælder sådan noget som skoler, og man kan også nævne andre offentlige bygninger. Der er simpelt hen ikke det samme behov, som der har været tidligere, det må vi bare tage til efterretning. Man kan ikke bare bygge skoler for at skabe beskæftigelse, i hvert fald ikke efter regeringens opfattelse.

Så sagde hr. Pelle Voigt, at der er ingen, der tør starte privat byggeri. Det mener jeg simpelt hen er forkert ud fra de tal, vi nu har, og det er som sagt tal, enhver kan læse i Statistiske Efterretninger. Der er rent faktisk påbegyndt et meget stort antal private boliger i den senere tid.

Hr. Thorndahl var inde på, det var hr. Arne Bjerregaard også, valgmuligheden mellem egen bolig og alternativer. Dertil vil jeg kun sige, at jeg mener, at denne regering har været med til at fremme valgmulighederne netop ved at satse temmelig meget på andelsboliger, men også ved, at vi f.eks. har lempet meget betydeligt på realkreditområdet, hvad jeg var inde på i starten. Det væsentligste er vel, at der for første gang i adskillige år er fremgang i nybyggeriet af enfamilieshuse.

Jeg er enig med hr. Stubkjær Pedersen i, at det, det må dreje sig om i en periode som denne, er at bevare byggesektoren intakt. Det mener jeg at vi har kunnet gøre, dels, som jeg har sagt før, ved at bevare det samlede støttede byggeri, dels ved at hjælpe eksporten, som jeg før var inde på. Jeg er også enig med hr. Stubkjær Pedersen i, at netop det, at der har været ro om rentefradraget, gør, at folk tør investere i egen bolig i dag. Det turde man ikke rigtig for et år eller to siden.

Hr. Dræbye var inde på erhvervsinvesteringer. Derom vil jeg gerne sige, at jeg tror heller ikke, at vi får et byggeboom, men de signaler, vi har, er tydelige nok, og de er tydeligt positive. Jeg er overbevist om, at hvis vi i øvrigt kan fastholde regeringens politik på det økonomiske område, så vil vi også få en stille, men positiv udvikling inden for erhvervsbyggeriet. Jeg er som sagt enig med hr. Dræbye i, at det er vigtigt, at det samlede støttede byggeri forbliver uændret. Vi kan diskutere kvoter, og det kommer vi formentlig også til i morgen, men der er ingen nedskæringer, altså heller ingen nedskæringer på ungdomsboligområdet.

Jeg vil gerne sige til fru Anne Grete Holmsgård, at jeg ikke alene tror, jeg er overbevist om, at den optimisme, fru Anne Grete Holmsgård sagde nok skulle vise sig til maj, har vi noget at have i i dag. Jeg er helt overbevist derom ud fra de tal, jeg kan se, ud fra de oplysninger, vi har, ud fra de meldinger, vi får. Man kan være enig eller uenig i, at det er den rigtige måde at gøre det på, men jeg vil godt sige, at jeg er sikker på, at optimismen er berettiget.

Jeg synes, at det har været en forholdsvis sober debat uden de store overraskelser. Byggeriet har, som alle ved, været nede i en meget dyb bølgedal. Vi kan se, at der er fremgang. Det må være regeringens og folketingets opgave at stimulere denne fremgang. Vi